

[Morten Lange.]

gængæld blevet sådan, at der er en ganske omfattende debat om atomkraftværker — ud fra flere forskellige synspunkter. Jeg tror, vi gør vel i at være klar over, at det er ganske forskellige ting, som går ind i denne debat.

Det, som først trængte sig på, var vel nok spørgsmålet om sikkerhed. Jeg anser sikkerhedsspørgsmålet i forbindelse med atomkraftværker for at være særdeles velbelyst. Man kan selv tage stilling til oplysningerne, og skam få dem, som vildleder befolkningen i retning af at overdrive eller give oplysninger, der ikke er korrekte, for der er tilstrækkeligt mange korrekte oplysninger til at give en rigelig fremstillingsmasse. Det er svært, det er svære oplysninger med mange væmmelige ord i, men den hårde kendsgerning er, at den side af sagen anser jeg for at være særdeles veloplyst. Problemstillingen har vandret lidt fra strålingsrisiko over ulykkesrisiko til sabotagerisiko, og således har der da været udvikling i tingene. Et af de tilbageværende forholdsvis kritiske punkter er spørgsmålet om affald, som jeg mener også er sådan belyst, at man kan tage stilling til det. Dette er jo altid problemet. Er tingene således kendt, at man kan tage stilling til dem, eller er de store og mystiske?

Det forekommer mig, at der er væsentlig mere usikkerhed omkring det spørgsmål, der hedder behovet for at opføre et kraftværk i Danmark af ny type. Det ville der være, ganske uanset om dette kraftværk var fyret med olie eller gas eller kul eller med atomkraft. Der kommer vi ind i en anden og meget mere konstruktiv og vidtrækkende debat. Nogle mennesker definerer den som en vækstdebat, andre som en energidebat, og begge dele har relevans. Jeg var inde på det i mit første indlæg og finder det i virkeligheden i højeste grad centralt, for isoleret at tage stilling til, om vi skal opføre yderligere et større kraftværk i Danmark, den stillingtagen forekommer mig at være et inderligt konventionelt, jeg kunne næsten sige et kedeligt spørgsmål, i sammenligning med hele det omfattende spørgsmål, hvorledes dansk energipolitik skal være. Det er det, som først og fremmest er problemet. Vi er formodentlig allerede i en situation, hvor selv de projekter, elselskaberne arbej-

der med, som jo i realiteten er en fuldstændig konventionel udbygning med yderligere et kraftværk, bare fyret med atomkraft, det er en konventionel viderebygning af en gammeldags og ikke planlagt energipolitik. Om det overhovedet vil holde til skærsilden, om der overhovedet, hvis vi går ind for atomkraft, er nogen grund til at tro, at de projekter, man så vil se anmeldt, vil kunne passe ind i den kommende danske energipolitik, det skal jeg ikke kunne svare på på stående fod, men jeg synes ikke, der er meget, der tyder på det.

Vi er nok på vej til at skulle anskue denne sag på en helt anden måde. Jeg skitserede det for lidt siden i tilslutning til en anden lov sådan, at det er højst sandsynligt, at vejen til en mere sparsommelig anvendelse af energi går over en større kollektiv anvendelse og altså højst sandsynligt et helt andet mønster af offentlig kraftfremstilling end det, vi har i øjeblikket.

Det gør, at jeg er usædvanlig tilfreds med, at vi ikke skal træffe beslutning i denne sag lige nu, over hals og hoved, simpelt hen fordi jeg tror det beslutningsgrundlag, der foreligger, ikke er tilstrækkeligt. Det er ikke indpasset i en plan, men selv i sin uindpassede form forekommer det mig at være konventionelt og lidet tilpasset til nogen udvikling.

Der er naturligvis undervejs en lang række spørgsmål, der må tages stilling til. Jeg har ikke med disse bemærkninger taget nogen som helst stilling til spørgsmålet om atomkraft eller om udbygning af kraftværkerne. Jeg har ment, at det helt klart må indpasses i en samlet energipolitik. Men rent konkret kommer der altså et par problemer op, som vi i hvert fald savner en præcisering af. Det er en afvejning af de forskellige energikilders muligheder i de kommende år, hvor uranforekomsterne byder på en række kritiske spørgsmål. Vi må have belyst, om det er rigtigt, hvad der bliver sagt, at uranforekomsterne er meget stærkt begrænset af kartelkontrol. Det er én påstand, og den vil vi gerne have belyst, for den har med afgørelsen at gøre. Samtidig vil vi gerne have belyst, hvordan det ligger med mulighederne for at fremskaffe den fornødne uran. Med den vækst, der har været i anlæggelse af atomkraftværker, er jeg bekendt med, at den meget kraftige fremskyndelse